

รัชกาลที่ 4 สัญญาเบาริ่ง ผืน และศาสตราจารย์รองศยามานนท์

ผ้าเทพจากการอภิปรายเรื่องรัชกาลที่ 4 สัญญาเบาริ่งผืนและศาสตราจารย์รองศยามานนท์
ประวัติศาสตร์ไทยจาก The New Light of Myanmar

นำอภิปรายโดยศาสตราจารย์ดร.แถมสุขนุมนนท์การอาจารย์กิตติคุณภาควิชาประวัติศาสตร์
คณะอักษรศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากรสุราษฎร์ธานีประเสริฐอาจารย์ประจำภาควิชาประวัติศาสตร์
คณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอาจารย์ฉลองสุนทราวณิชย์อาจารย์ประจำภาควิชา
ประวัติศาสตร์คณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ณ ห้อง 707 อาคารบรมราชกุมารี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2544

ศาสตราจารย์ฉลองสุนทราวณิชย์

บทความที่ตีพิมพ์ในหนังสือ The New Light of Myanmar นำไปสู่ความขัดแย้งทางการ
ทูตและการเคลื่อนไหวประท้วงโดยกลุ่มมวลชนบทความทั้ง 5 เรื่องมีประเด็นสำคัญในการประท้วง
ไม่พอใจใน 2-3 บทความแรกในเรื่องยาเสพติดมันเริ่มจากไหนคือเตอร์มาร์ตินอ้างอิงหนังสือของ
อาจารย์รองได้ระบุว่าเรื่องของยาเสพติดเป็นวิธียบายของรัชกาลที่ 4 เป็นผลมาจากสัญญาเบาว์ริ
งเตอร์มาร์ตินเขียนว่าจากสัญญาดังกล่าวทำให้ฟินระบาดบอกว่าต้นตอมาจากการทำสัญญาเบ
าว์ริงทำให้หินแพร่หลายและเป็นผลพวงมาจากรัชกาลที่ 4

ประเด็นต่อมาสิ่งที่จับใจว่าไม่เคยเป็นอาณานิคมนักเตะบาเยิร์นบทความว่าสถานะของ
ไทยเป็นยิ่งกว่าการเป็นอาณานิคมเป็นทาสยิ่งกว่าพื้นบ้านข้อสรุปของ Doctor Martin nguyen นำ
ไปสู่ความขัดแย้งทางการทูตด้านมวลชน

ตั้ง อาจารย์เห็นว่าเป็นภารกิจอย่างหนึ่งหาข้อเท็จจริงตรวจสอบบทความและตรวจสอบ
หลักฐานทางประวัติศาสตร์

มีความเชื่อว่าประวัติศาสตร์เป็นเรื่องของข้อเท็จจริงและเป็นเรื่องของการตีความและข้อ
เท็จจริงก็ถกเถียงกันได้มีมุมมองที่หลากหลายน่าเสียใจว่าการตีความทางประวัติศาสตร์นำไปสู่ความ
ขัดแย้งทางการเมืองอย่างรุนแรงระหว่างประเทศเพราะหน้าที่เราคือทำความเข้าใจข้อเท็จจริงการจัด
อภิปรายครั้งนี้ไม่ได้โต้ตอบ Doctor มาวินหรือหนังสือพิมพ์ทั้งสิ้น แต่ต้องการอธิบายและอาจจะนำ
ไปสู่การกำหนดท่าทีต่อไป

ศาสตราจารย์ดร.แสงสุขนุมนนท์

ประเด็นสำคัญจากบทความคือรัชกาลที่ 4 ไปลงนามในสนธิสัญญาเบาว์ริงทำให้ไทยเสียสิทธิสภาพนอกอาณาเขตทำให้อังกฤษเป็นชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างดีหมายความว่าถ้าเซ็นสัญญาแล้วค่อยมาเซ็น ให้อะไรอังกฤษก็ต้องได้ด้วยถ้ายกเลิกประกันสินค้าเก็บภาษีขาเข้าร้อยละ 3 ยกที่สุดคือรัชกาลที่ 4 ยอมให้อังกฤษนำฝิ่นเข้ามาโดยไม่ต้องเสียภาษีหลังจากที่เซ็นสัญญาเบาว์ริงแล้วต่อมารัชกาลที่ 4 เราเซ็นสัญญากับประเทศอื่นอีก 10 ประเทศและอีก 53 ประเทศในรัชกาลที่ 5 นั้น ต่างประเทศก็มีสิทธิ์เหมือนกับสัญญาเบาว์ริงทุกอย่าง

นักเตบาเยิร์นว่าผลจะได้เซ็นสัญญาทำให้ไทยเสียเอกราชทางศาลเอกราชทางการเงินต้องเลิกประกันสินค้าได้ภาษีร้อยละ 3 ไม่มีเงินพัฒนาประเทศไทยและเป็นทาสอย่างแท้จริงเรื่องเครดิตว่าแม้แต่กษัตริย์ของพม่าที่อ่อนแอ ก็ยังไม่เซ็นสัญญาค้าฝิ่นกับอังกฤษการที่รัชกาลที่ 4 เป็นสัญญาแบบนี้เท่ากับว่ายอมเป็นทาสอังกฤษโดยไม่เสียเวลา - รัชกาลที่ 4 ไม่ต้องการเสียราชบัลลังก์เอาบ้านเมืองไปขายเขา

ในสงสารบทความแรกสิ่งที่มีมาวิญญูตถึงสัญญาเบาว์ริงทั้งสิทธิสภาพนอกอาณาเขตภาษีสิ่งล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องจริงเพราะมาวินนำหนังสือของอาจารย์รองมาอ้างอิงแต่ไม่ใช่ความจริงทั้งหมดมากวิธีเลือกละเอียดที่ต้องการพูดและประวัติศาสตร์ก็ไม่เชื่อเรื่องที่ว่าเอาเรื่องมาเรียงกัน มันลึกกว่านั้น มีสาเหตุอะไรเราต้องศึกษาบริบททางสังคมเวลาสภาพแวดล้อมและพลังทางสังคมว่าทำไมรัชกาลที่ 4 จึงได้ยอมในกรณีนี้เราจะศึกษาของใครเราต้องศึกษาคนคนนั้นก่อน

มาวินตีนเขียนทำไม

ในบทความวันที่ 31 พฤษภาคมบอกว่าที่เขียนเพราะต้องการตอบรัฐบาลไทยหาว่าพม่าผลิตปืนคิดว่าจะเนื่องจาก workshop เรื่องยาเสพติดที่ทางรัฐบาลไทยเอาภาพเมืองยอนนอกมาใช้ด้วยเหตุนี้มากินบิงจะเขียนตอบและมาดินเขียนเลยว่าไม่ชอบคนไทยความไม่ชอบหนักก็กลายเป็นความเกลียด

เต็มทีดอกเตอร์มาวินจริงเขียนแม้จะเป็นจริงแต่เมื่อเอาเปรียบเทียบในบริบททางประวัติศาสตร์คิดว่ามันเป็นเรื่องผิดฝาผิดตัว

กระเด็นฝิ่น

ในบทความเขียนว่าเมื่อตอนที่เซ็นสัญญาเบาเวริงแล้วยอมให้คำสั่งในขณะที่พม่าเมื่อเซ็นสัญญาครั้งแรกพม่าไม่ยอมเซ็นสัญญาเรื่องฝิ่นครั้งที่ 2 ก็ไม่ยอมเซ็นสัญญาอะไรเลยแสดงว่าพม่านี้น่าจะเก่งกว่าไทยเพราะว่าไทยยอม ดิฉันคิดว่าเปรียบเทียบไม่ได้เพราะเมื่อละเมิดเซ็นสัญญาฉบับแรกในปีพ.ศ. 1826 เราจึงสัญญาเบาเวริงในปี ค.ศ. 1855 เวลาห่างกัน 29 ปีเมื่อเวลาห่างกันบริบททางสังคมและสภาพแวดล้อมเหตุผลต่างกันหมดเพราะว่าสิ่งใดเป็นเหตุผลสำคัญของไทยในรัชกาลที่ 4 แต่สิ่งไม่สำคัญเลยสำหรับพม่าในปีพ.ศ. 1826

ที่สำคัญค.ศ. 1826 เป็นปีที่ไทยเซ็นสนธิสัญญาเฮนรีเบอร์นีย์ไทยเขียนไว้ชัดเลยกับอังกฤษในเรื่องของฝิ่น รัชกาลที่ 3 ในข้อ 10 เห็นชัดเลยว่าห้ามไม่ให้ลูกค้าเอาฝิ่นซึ่งเป็นของต้องห้ามมาขายในเมืองไทยเป็นอันขาดถ้าลูกค้าเอาฝิ่นมาขายในเมืองใดให้ภรรยาผู้ครองเมืองเก็บเอาฝิ่นเผาให้หมดแสดงว่าเราไม่ยอมในปีพ.ศ. 1826 และพม่าที่บอกว่าไม่ได้เซ็นเรื่องฝิ่นแล้วเซ็นเรื่องอะไรบ้างพม่าต้องเซ็นยกดินแดนอัสสัมไข่มณีปุระตะนาวศรีและถูกปรับเงิน 1 ล้านปอนด์ซึ่งเปรียบกันยากที่มาถึงวินเขียนถึงพม่าไม่ยอมเซ็นสัญญากับอังกฤษในปีค.ศ. 1851 ในตอนนั้นพม่าไม่ได้เซ็นสัญญาอะไรเลยเพราะพม่าเข้าไปยึด หงสาวดีและได้พม่าตอนล่างทั้งหมดมาพม่าไม่ต้องเซ็นถ้าเซ็นเท่ากับพม่ายอมรับว่าพม่ายกหงสาวดีให้กับอังกฤษแต่พม่าไม่มีทางเลือกก็ไม่น่าจะเปรียบกันในเวลาที่แตกต่างกันในสถานการณ์ที่ไม่เหมือนกัน

ทำไมรัชกาลที่ 4 จึงยอมให้คนในบังคับอังกฤษหรือคนอังกฤษมาค้าฝิ่นโดยไม่เสียภาษี

ถ้าเราไปศึกษาเรื่องฝิ่นจะรู้ว่าฝิ่นเป็นปัญหาของไทยมานานแล้วเข้าใจว่ามารุนแรงมากในปลายอยุธยาเพราะว่าคนจีนเข้ามาค้าขายแล้วนำสินค้าเข้ามาและคนที่ขายฝิ่นให้กับคนจีนคือคนเพราะว่าอังกฤษได้กำไรมากมายจากการค้าฝิ่นมาถึงสมัยพระเจ้าตากคนจีนเข้ามามากถึงต้นกรุงรัตนโกสินทร์คนจีนเข้ามายิ่งมากใหญ่มาเป็นแรงงานคนจีนเหล่านี้สุดฝิ่นทำให้เป็นปัญหามากพอรัชกาลที่ 10 ขึ้นครองราชย์ก็สั่งห้ามสูบฝิ่นออกประกาศเลยพอรัชกาลที่ 2 ขึ้นมาก่อน รบกับพม่ารัชกาลที่ 2 เริ่มออกประกาศห้ามสูบฝิ่นออกพระราชบัญญัติห้ามสูบฝิ่นค้าฝิ่นขายฝิ่นในค.ศ. 1889 แล้วมีการพิมพ์พระราชบัญญัติถึง 10 ฉบับบทลงโทษแรงถูกโบย 1 ยกยกละ 30 ทีตะเวนน้ำ 3 วันตระเวนบก 1 วันปรากฏว่าคนยังสูบฝิ่นเยอะไม่ใช่ชาวจีนอย่างเดียวแต่มีคนไทยด้วย

จอห์นคروฟอร์ดหรือโรเบิร์ตฮันเตอร์หรือ functionalist ที่เข้ามาเช่าเกาะป็นพวกนี้ค้าสินที่นั่นเจมส์ก็เล่าว่าเจ้าเมืองปักซีได้สุดฝิ่นหลายคนไม่สามารถที่จะปรับได้

จอห์นคروฟอร์ดบันทึกว่ามีการลักลอบขายสินค้าประมาณ 50 หน้หรือ 500 เหตุอาจารย์แถมสุขในไม่แน่ใจนิดนึงประมาณ 5,000 บาทคิดเป็นเงินปีละ 1 ล้านบาทในขณะที่รายได้ของประเทศในขณะนั้น 2 ล้านกว่ารัชกาลที่ 3 ก็แก้ไม่ได้จริงๆ

พอมารัฐบาลที่ 4 ครองราชย์ได้ 8 เดือนเท่านั้นสิ่งแรกที่รัฐบาลที่ 4 ทำคือเปลี่ยนเรื่อง ฟินจากสินค้าแบบต้องห้ามมาเป็นสินค้าแบบควบคุมเกิดเจ้าภาษีขึ้นมาคนจีนเสนอตัวเป็น สีให้เงิน ว่างหลวงปีละ 1800 ช่างให้วังหน้าปีละ 100 ช่างเจ้าต่างกรม 100 ช่างเวลาเดียวกันให้ภาษีเงินได้แก่ หลวงก็จะให้เงิน 4 จวดงวดละ 400 บาทรัชกาลที่ 4 ทรงคิดถึงเงินที่รั่วไหลกับการปราบฝิ่นที่ไร้ ประสิทธิภาพทั้งเงินภาษีที่จะได้รับและคนที่เป็นเจ้าภาษีฝิ่นต้องเป็นคนจีนแท้มีกะ ส่งอย่างแน่นอนหา คนที่ขายให้ได้คือคนจีนเท่านั้นห้ามขายให้แก่คนไทยพม่าญวน

รัชกาลที่ 4 จึงเปลี่ยนนโยบายฟิน

เพราะฉะนั้นรัชกาลที่ 4 คิดว่าพอจะควบคุมได้มาตรการที่ซัดขายเฉพาะคนจีนมี 9 มาตรการใครละเมิดขายแก่คนที่ไม่ใช่คนจีนโทษหนักมารวมไปถึงญาติด้วยและในรัศมี 3 เส้น 15 วาโดนหมดตอนหลังขยายเป็น 5 เส้นสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นก่อนเซอร์จอห์นเบาว์ริงเข้ามา

ประเด็นปัญหาจึงสนธิสัญญาเบาว์ริง

เมื่อจอห์นเบาว์ริงเข้ามาปีค.ศ 1855 เหตุการณ์ทางเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เปลี่ยนไปเยอะ 1842 จีนทำสงครามฝิ่นกับอังกฤษซึ่งเสียกับฮองกงพม่าเสียหงสาวดีและตอนล่างทั้งหมดในค.ศ 1851 และในเวลาเดียวกันพ. ศ. 1855 พลจัตวา Perry ไปที่ญี่ปุ่นเพื่อจะระเบิด รัชกาลที่ 4 เข้าใจ ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดมามาก็มองพม่าก็เป็นชาติที่ยิ่งใหญ่จีนก็ยิ่งใหญ่อังกฤษและอังกฤษเข้ามา เจริญจากับไทยตั้งหลายครั้ง

เมืองอังกฤษได้สิงคโปร์เมื่อค.ศ 1859 3 ปีจากนั้นอังกฤษส่งเซอร์จอห์นคروฟอร์ดเข้ามา เมืองไทยขอให้ค้าฝิ่นไทยไม่ยอมและพ. ศ. 1826 อังกฤษส่งเบอร์นีเข้ามาในรัชกาลที่ 3 ขอค้าฝิ่นอีก ซึ่งไทยก็มีข้อห้ามแล้วถือว่าทำทายเป็นลายรัชกาลที่ 3 ชื่อเจมส์บรูคเข้ามาอีกก็คล้ายฟินเราก็ไม่เจรจา ด้วยเพราะรัชกาลที่ 3 ประชวรอยู่โดยทิ้งหรือเปล่าก็ไม่รู้ครั้งแล้วครั้งเล่าเราก็ยังทำทายเป็นไมใช่น้อย

เพราะฉะนั้นครั้งนี้เมื่อเบาว์ริงเข้ามาจะขอหรือเปล่าก็ไม่ทราบแต่มีจดหมายเหตุฉบับหนึ่งคือ Harry Park มากับเบาว์ริงเขียนบันทึกว่าเบาว์ริงไม่ได้ขอเรื่องปิ่นกับรัฐบาลไทยแต่รัฐบาลไทยเป็นคน ขอให้มีการเปิดเจรจาเรื่องฟินเท็จจริงไม่ทราบ

เรื่องของเจรจากับเบาว์ริงเรามีจดหมายเหตุในพงศาวดารภาคที่ 62 พุดซัดเรื่องทูตไทยใน สมัยรัตนโกสินทร์แต่เรื่องเซอร์จอห์นเบาว์ริงไม่มีรายละเอียดในที่สุดรัชกาลที่ 4 ทรงยินยอมให้คนใน บังคับอังกฤษค้าฝิ่นแต่ขายให้กับเจ้าภาษีฝิ่น และเจ้าภาษีฝิ่นขายให้แก่คนจีนเท่านั้นเพราะฉะนั้น ที่มาวินถิ่นเขียนว่าเป็นที่มาและปลุกกันมากในสามเหลี่ยมทองคำเพราะว่าตั้งแต่รัชกาลที่ 4 ข้อสงสัย อยู่ว่ามาอย่างไร

ประเด็นสิทธิสภาพนอกอาณาเขต

Martin พุดสงสารคนไทยว่าการที่รัชกาลที่ 4 ให้สิทธิพิเศษคนในบังคับอังกฤษขึ้นศาลสูงสุดของประเทศนั้นๆบอกว่าเป็นการสูญเสียเอกราชทางศาลมันก็จริงแต่ถ้าดูสังคมไทยในช่วงค.ศ 1855 กฎหมายของเราน่ากลัวมากมีบทลงโทษที่รุนแรง มะพร้าวห้าวยัดปากเป็นต้นใครที่จะมาติดต่อก็คงกลัวเห็นว่าคนอังกฤษตอนนั้นมีเพียงไม่กี่คนในคิดว่าอังกฤษคงไม่ขยายคนในบังคับอีกเรานึกไม่ถึงเมื่อเขามาเซ็นสัญญาแล้วเราก็ก้าวอยู่แล้วเพราะเราไปเซ็นหลายครั้งแล้วเราก็ต้องรับยอมแล้วมาที่วินศุว่ากษัตริย์พม่าที่แย่มากที่สุดก็ยังไม่ยินยอมเสียสิทธิสภาพนอกอาณาเขตคิดว่าไม่จริง เพราะว่าพระเจ้ามินดงก็ยอมเซ็นสัญญายอมให้พ่อค้าอังกฤษเล่นเรือไปค้าขายได้ทั่วพม่า

และในปีค.ศ 1867 เมื่อตอนมินดงโดนกบฏในราชสำนักปรากฏว่าพระเจ้ามินดงอยากได้อาวุธจากอังกฤษพระเจ้ามินดงยอมเซ็นสัญญาสิทธิสภาพนอกอาณาเขตให้กับพม่าเพราะฉะนั้นคิดว่าวินท่านเลือกอยากจะพูดในสิ่งที่อยากพูดและท่านเลือกที่จะลืมในสิ่งที่อยากลืมคิดว่าไม่ได้เป็นความผิดอะไรเพราะประวัติศาสตร์เป็นเรื่องของการตีความ

Martin ท่านยกย่องศาสตราจารย์ เพราะไม่อยากจะเอาหนังสือคนอื่นเพราะว่าอาจารย์ลองเป็นศาสตราจารย์ทางประวัติศาสตร์ก็คงจะแน่แท้แต่พอดีมากินวินท่านไม่ได้อ่านภาษาไทยคือท่านรองเขียนบทความภาษาไทยเรื่องหนึ่งแต่ท่านถึงอนิจกรรมก่อนที่จะเสนอบทความเรื่องนี้เป็นบทความที่ว่าด้วยพระเจ้ามินดงแห่งพม่าทรงว่าราชการบ้านเมืองแตกต่างกับพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าแห่งกรุงสยามอาจารย์รองอธิบายว่าเก่งทั้งคู่ ดูตามลมการรู้โอนอ่อนผ่อนตามพระเจ้ามินดง รัชกาลที่ 4 ไม่ได้บ้านเมืองก็รอดพ้นที่ Martin nguyen เขียนว่าเป็นธาตุที่แท้จริงหรือไม่จริงมันอยู่ที่การตีความแต่หลังจากที่พระเจ้ามินดงสวรรคตไป 7 ปีพม่าทั้งเมืองก็ตกเป็นของอังกฤษ

ถ้ามาถึงวินอ่านบทความเรื่องนี้ของอาจารย์รองก็อาจจะตีความเป็นอีกแบบหนึ่ง

ดร. สุชาชัยมิมประเสริฐ

เรื่องการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพรัชกาลที่ 4 มาที่วินพยายามเสนอการที่ในหลวงรัชกาลที่ 4 ยอมเซ็นสัญญาเพื่อรักษาราชบัลลังก์ยิ่งกว่าชาติยอมเสียสิทธิสภาพนอกอาณาเขตมาร์ตินเขียนว่าเบาจริงเข้ามาวันที่ 16 เมษายน แล้วอีก 2 วันรัชกาลที่ 4 จึงยอมเซ็นสัญญาข้อสังเกตตรงนี้มาที่วินกำลังบอกว่าเราไม่ได้ต่อรองเรายอมหมดจะจริงหรือไม่จริงก็อีกเรื่องหนึ่งหลังจากที่เบาจริงกับไปแล้วบอกวังเขียนหนังสือเกี่ยวกับเมืองไทยโดยรัชกาลที่ 4 ช่วยให้ข้อมูลผมคิดว่าเรามองได้สองใน

2 การตีความทางประวัติศาสตร์

Martin nguyen ไม่ใช่คนไทยเขียนในสภาวะความสัมพันธ์ระหว่างประเทศค่อนข้างเป็นศัตรูส่วนหนึ่งเกิดจากความจงใจในการหยิบประเด็นต่างๆมาโจมตีเพราะว่าการโจมตีนโยบายทักษิณ เขาคงคิดว่าไม่เจ็บอะไรที่เป็นจุดอ่อนของไทยแล้วคนไทย 7 เขาหยิบเอาเรื่องรัชกาลที่ 4 ขึ้นมา

อย่างไรก็ตามในเชิงวิชาการเสรีภาพในการตีความข้อมูลประวัติศาสตร์ชุดหนึ่งสามารถตีความได้หลายอย่างนักประวัติศาสตร์ไทยอาจมองนโยบายรัชกาลที่ 4 ในเชิงบวกซึ่งการมองในด้านลบก็ทำได้อะไรไม่เห็นด้วยในการตีความคิดว่าต้องแยกการเมืองกับวิชาการถ้าเราไม่เห็นด้วยกลับมาถึงวินสิ่งที่เราน่าจะทำคือหยิบข้อมูลมาและชี้ให้เห็นทั้งสองด้านเพื่อให้ผู้อ่านตัดสินข้อมูลของใครนั้นถูกดีกว่าการประท้วงเป็นการกระทำไม่เกิดผลดีในความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศและใช้วิชาการค่อนข้างผิดประเภทเราควรเขียนบทความโต้ตอบมากกว่าใช้ทางการเมือง

บทความที่เกิดขึ้นในเงื่อนไขปัจจุบันเราต้องยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้นจากความขัดแย้งในหลายประเด็นเช่นเรื่องของพรหมแดนผมคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดา มันมีทางแก้ไขอะแยะเช่นตั้งกรรมการขึ้นมาเพื่อพิจารณาร่วมกันแต่มันมีปัญหอย่างอื่นตัวพันเอกเช่น หากคนกลุ่มน้อยชนกลุ่มน้อยทะลักเข้ามาไทยและเขาขอเข้าดินแดนไทยเพื่อตั้งชนกลุ่มน้อยแต่แม่ทัพภาคที่ 1 ใช้มาตรการทางทหารเข้ามาตัดสินคิดว่าการแก้ปัญหาไม่ได้แก้โดยทางทหารอย่างเดียบบางที่เราต้องใช้เจรจาทางการทูตน่าจะแก้ปัญหาได้มากกว่าการโต้ตอบด้วยความแข็งกร้าว

เวลาเราโฆษณาต่อต้านพม่าเราเอาหลายเรื่องเข้าไปปนกันหมดเราต้องแจ้งชัดว่าความขัดแย้งเป็นเรื่องระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาลผมคิดว่าไม่น่าจะมีความขัดแย้งระดับประชาชน

ปัญหาของเราในทางนโยบายที่ผ่านมาเราใช้นโยบายที่ครบรัฐบาลพม่ามากไปทั้งที่เราจ้องมองข้ามปัญหาหลายอย่างเช่นการละเมิดสิทธิมนุษยชนการใช้ความรุนแรงแต่รัฐบาลที่ผ่านมาก็ขยับตาชะทำการค้ากับพม่าและยินยอมให้พม่าเป็นภาคีอาเซียนโดยที่ไม่พิจารณาประเด็นสิทธิมนุษยชน พูดตรงๆคือรัฐบาลไทยคบคนชั่วเป็นมิตรพม่าถึงวันหนึ่งคนชั่วก็ตีหัวเราทางแก๊ทง่ายที่สุดเราก็ปล่อยคอร์ตปิดพรหมแดนเรากล้าไหมตราบดีที่พม่าละเมิดสิทธิมนุษยชนและไม่เป็นประชาธิปไตยเราไม่เปิดพรหมแดนผมคิดว่ารัฐบาลไทยไม่กล้า

อาจารย์ฉลองสุนทรวานิชย์

การผิดข้อเท็จจริงในประเด็นที่ว่าเมื่อจอห์นเบาว์ริงเข้ามาเมืองไทยเมื่อ 16 เมษายนแล้ว 18 เมษายนโดยยอมเซ็นสัญญาความหมายบอกว่าไทยเราพร้อมที่จะทำแต่มาวินบอกว่รัชกาลที่ 4 เป็นผู้เจรจากับเบาว์ริงเองบอกพี่ขออะไรมาให้ผมผมคิดว่ามารินเข้า ทางประวัติศาสตร์และพิธีการ

ทางการทูตของรัฐแบบจารีตไม่ว่าจะเป็นรัฐสมัยใหม่หรือรัฐแบบจารีตไม่มีประมุขคนไหนเป็นผู้เจรจา
เอง

ในกรณีเบาว์ริงเข้ามาถึงปลายเดือนมีนาคมเข้าใจว่าเรือมาถึงท่าหน้าสถานทูตอังกฤษวันที่ 3
เมษายนแล้วเข้าเฝ้ารัชกาลที่ 4 ประมาณ 5 หรือ 6 ประเด็นในการเจรจาผู้ที่ทำการเจรจาคือ
เจ้าพระยาโกษาโหมแน่นอนทุกอย่างก็ต้องรายงานรัชกาลที่ 4

ในความเข้าใจของ Martin nguyen คือรัชกาลที่ 4 เป็นผู้เจรจาเอง

บทความทั้งหมดของเขียนเป็นภาษาพม่าและแปลเป็นภาษาอังกฤษอ่านแล้วเห็นได้ชัดเลย
ว่าเข้าใจสัญญาเบาว์ริงผิดเข้าใจผิดในสิ่งที่อาจารย์ลองเขียนในบทความที่มาวินเขียนในทำนองผิ่นมา
ถึงสามเหลี่ยมทองคำได้อย่างไร ว่าเป็นเพราะเซ็นสัญญาเบาว์ริงในเรื่องของผิ่นจนทำให้เราส่งออกผิ่น
ไปตามที่ต่างๆและเริ่มเกิดที่สามเหลี่ยมทองคำซึ่งผิดข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ในสนธิสัญญาเบ
าว์ริง

สนธิสัญญาเบาว์ริงในมาตราที่ 8 ระบุชัดเจนว่าใครจะอนุญาตนำสินค้าเข้ามาโดยไม่เสียภาษี
เมื่อเข้ามาแล้วต้องขายให้กับคนจีนอย่างเดียวถ้าเหลือจากการขายต้องส่งกลับไปหมด

มันผิดข้อเท็จจริงถ้าเราดูประวัติศาสตร์เกี่ยวกับเรื่องปืนพุดถึงว่าสินค้าเข้ามาเมื่อต้นศตวรรษ
ที่ 20 มาพร้อมกับชาวเขาแต่เริ่มปลูกเป็นลำเป็นสันจนส่งออกได้เมื่อหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ก่อน
และหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ยังมีการนำเข้าฝิ่นอยู่โดยรัฐเป็นคนสั่งในช่วงนั้นเริ่มมีการปลูกฝิ่นเดือน
กันมากทางภาคเหนือจริงแล้วพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำเพิ่งเกิดขึ้นมาในลักษณะที่เป็นผลผลิตมากใน
ช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 และภาคการศึกษาประวัติศาสตร์ทางการเมืองว่ามีความขัดแย้งระหว่าง
จอมพลสฤษดิ์กับพลตำรวจเอกเผ่าศักดิ์เรียง รายได้จากฝิ่นเพื่อใช้เป็นฐานอำนาจทางเศรษฐกิจ
สำหรับกิจกรรมทางการเมืองซึ่งเป็นการเข้าใจผิดของมาร์ตินบิลทั้งการอ่านสัญญาเบาว์ริงผิดและ
อ่านงานของอาจารย์รองผิด

ประเด็นใหญ่มากน้ำผึ้งหยดเดียวเกือบเกิดเป็นสงคราม

มาตินวินเลอเขียนในทำนองที่ว่ารัชกาลที่ 4 ขายชาติเพื่อรักษาราชบัลลังก์เป็นการตีความ
ที่มาตินเข้าใจบริบทประวัติศาสตร์ทางการเมืองของรัฐในเอเชียตะวันออกเฉียงที่ผิดฝาผิดตัว

ถ้าพูดแบบฟันธงราชบัลลังก์และชาติในสมัยนั้นเรียกว่าชาติได้ไหมแต่ในทางรัฐศาสตร์และ
ทางประวัติศาสตร์ชาติยังไม่เกิดขึ้นตอนนั้นเราสามารถพูดได้ว่ารับและราชบัลลังก์คิดว่าเป็นสิ่ง
เดียวกันในยุคนั้นพูดไม่เข้าใจ รัชกาลที่ 4 ช่วยรักษาราชบัลลังก์กับความเป็นรัฐเป็นสิ่งเดียวกัน

คิดว่า Martin บินเข้าใจประวัติศาสตร์ไทยผิดหมดตรงที่ว่ามาที่วินเขียนใน The New Light of Myanmar เป็นประเด็นใหม่เช่นการเป็นทาส 07 พระราชโองการสารทางการเงินเป็นประเด็นที่ธรรมดาสำหรับนักศึกษาประวัติศาสตร์ไทย

ผมคิดว่าตำราทางประวัติศาสตร์เกือบทั้งหมดก็ยอมรับว่าสัญญาเบาว์ริงนั้นรัชกาลที่ 4 ท่านเซ็นไปด้วยความบริสุทธิ์ใจแต่นี้คือสัญญาณ ไปสู่ปัญหาเกี่ยวกับอธิปไตยของไทยปัญหาความเป็นอิสระทางการเมืองการคลังของไทยต่อมาถ้าไม่เชื่อในประสานทางประวัติศาสตร์เป็นจำนวนมากก็บอกว่ารัชกาลที่ 5 ชนชั้นนำที่ปรึกษาก็มองเห็นประเด็นนี้จึงพยายามหาทางแก้ไขในสัญญาเบาว์ริงที่ทำให้เราสูญเสียอธิปไตยและสิทธิพิเศษบางอย่างที่สำคัญสำหรับรัฐสมัยใหม่จนรัชกาลที่ 5 ต้องยอมเซ็นสัญญากับอีกหลายชาติยกดินแดนบางส่วนเพื่อแลกสิทธิเหล่านี้

มันชัดเจนมากประเด็น Martin พุดถึงอธิปไตยของไทยพุดถึงการเสียเอกราชทางการเงินทางการคลังซึ่งประเด็นนี้ก็เป็นข้อเท็จจริงที่คนไทยยอมรับที่แปลกใจคือทำไมคนไทยเด่นแรงดันกาประท้วงซึ่งเราก็มอมรับ

ประเด็นที่สำคัญ Martin เป็นใครมาถึงบินไม่ใช่ นักประวัติศาสตร์อีกหน้าหนึ่งคือคอลัมน์สต์เข้าใจว่ามาร์ตินเป็นนักการศึกษาถึงที่มาตัวเข้มขึ้นมาที่มีความรู้พื้นฐานทางประวัติศาสตร์แต่มาตรฐานที่จะเป็นของนักประวัตินั้นมาที่วินไม่มีเลยในฐานะนักศึกษาประวัติศาสตร์เชื่อว่าทุกคนมีสิทธิ์ที่จะเขียนประวัติศาสตร์แต่คนอ่านต้องรู้ว่าอ่านงานของใครอยู่

คิดว่าคอลัมน์สต์ไม่น้อยและนักประวัติศาสตร์สมัครเล่นจำนวนไม่น้อยของไทยเขียนผิดข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์และจำนวนไม่น้อยได้เซ็นพระบรมเดชานุภาพสถาบันกษัตริย์ของประเทศอื่นหรือเรื่องที่มีอดีตรัฐมนตรีจะสร้างหนังเรื่องยาโมโดยหารู้ไม่ว่าเราทำอะไรอยู่เราจะทำให้รัฐบาลลาวประท้วงขึ้นมาอาจจะนำไปสู่ความ การเมืองระหว่างประเทศ

ถ้าเราเองไม่มีคุณภาพะเพียงพอเรายังสามารถทำอะไรแบบนั้นได้ทำไมมาถึงบินจะเขียนอะไรแบบนี้ไม่ได้

ในฐานะนักศึกษาประวัติศาสตร์เมื่ออ่านงานของ Martin nguyen และคิดว่าก็เป็นทัศนะจากคนพม่าตรงนี้คนไทยน่าจะเรียนรู้เป็นสิ่งที่ผิดปกตอย่างมากในประสบการณ์จำกัดของผมที่มีต่อพม่าความคิดว่าประวัติศาสตร์ไทยไม่ได้อยู่ในสายตาของพม่าศัตรูของพม่าจริงๆคืออังกฤษตอนอ่านงานของ Martin nguyen เขาสารภาพว่าเขาเกลียดคนไทยนี้เป็นเสียงจากพม่าเสียงแรกที่ผมเคยได้ยินนี้เป็นสัญญาณที่น่ากลัวและโดยความสำคัญในฐานะประเทศเพื่อนบ้านนับเป็นภาวะที่น่าตกใจ

ผมคิดว่าอดีตเป็นสิ่งที่จดจำแต่อดีตไม่ใช่สาเหตุของความรุนแรงการฆ่าฟันถ้าเป็นอดีตที่มาจากงานบางอย่างเราไม่น่าจะจริงจังทางประวัติศาสตร์จากมันแต่เราควรจริงจังจริงๆว่านี่คือ ทัศนคติของคนพม่า

ผมจึงเปลี่ยนใจท่าทีของรัฐบาลไทยที่มีต่อการประท้วงบทความของมาร์ตินวินพอพม่าประท้วงบ้างเราก็บอกว่าชื่อของเรามีสิทธิเสรีภาพห้ามปรามไม่ได้เพราะสื่อของเขาเอง นั่งเราก็กลับบอกว่าไม่ได้

